

ותוך אלו ה深切ות יש היכל אחד, והוא היכל נקרא היכל פועלן און, ולוקחים אותו ומקניסים אותו באותו היכל, ושם נתרד בכל יום ויום, וזה קשה מגיהנים. אם יש לו גואל טוב, ואם לא - לא יוצא משם לעולמים. ועל זה כתוב החלם ^{כך} אשר הגבר אשר מלא את אשפטו מהם וגוי. כאשר יש להם גואל לאלו שלא זכו, צריך לאומה אשה ממש שהיא עצם שם, במקום שנפשו ורצוינו היה שם פמייד ונדרבק ברצונו והשתוקקות. וכאשר השפפת באוטו מקום אליו של המת, אותה התדקקות של הטעקה של הנפש שעזב באוטו מקום מתעוררת בהתעוררותה האשה שמתעוררת אליו ואליו שם רצונו באחו באוטו מקום. אז התעוררות זו מעוררת לאוטו מה באלו ה深切ות ויוצא משם.

וממנה אחד מלא בעלי מגנים בא עמו, וחזר אדם לאוטו מקום וישוב לימי עולםיו. אותו ממנה קורא עלי: אוי שיצא שכרו בהפסdon. מי שהיה זkan, חוץ פינוק לצחק בו. ועם כל זה, הקדוש ברוך הוא רצונו לעשות עמו טובות לתקנו בזה העולם, וזהו שאדוננו מתרצה בו. נער משליטים עשרה שנים שלא השליטים לעשרים או שהוא נער שלא נשוי, הקדוש ברוך הוא עוזר אותו, ושותל אותו לבסוף בצד אביו בקש, וזה לה הולך לאותו כתל.

בין גן עדן וגיהנום יש סלע אחד, וזה הוא סלע המחלוקת. מודיע נקרא פָּנָא? מושם שבל בני העולם עושים מחלוקת ברכובם על אותו נער. והקדוש ברוך הוא רואה בו שלא יצילח, שם

יגו אינון היכלין אית היכלא חדא. ומהו היכל אקרי היכל פועלן און, ונטלין ליה וועלין ליה בההוא היכלא וטמן אתטריד בכל יומא ודא קשה מגיהנים. אי אית ליה פרוקא, יאות. ואי לא, לא נפיק מטמן לעלמין. ועל דא כתיב (תהלים קכ"ז) אשר הגבר אשר מלא את אשפטו מהם וגוי. בד אית לו נפרוקא לאינון דלא זכו, איצטריד לההוא אתה ממש דהוא שבק תפמן, באטר דנפשיה ורעותיה הו שווי מדיר ואדרבק ברעותיתא ותיאובתא. וcad אשפטmesh בההוא אטר אחווה דמייתא, ההוא דביקו דתיאובתא דנפש שא דשבק בההוא אטר אטער באתערויתא דאתערת לגביה ואחותה דשי דאתערת באחו בההוא אטר. כדין אטער דא רעותיה באחו בההוא אטר. מיטה לאינון היכלין ונפק מטמן.

יתד ממנה מאינון מארי טריסין אמי עמיה ואתדר בר נש לההוא אטר וישוב לימי עולםיו. ההוא ממנה קרי עליה, ווי דנפש אגריה בטיקוליה. מאן דהוא סיב אהדר רביא לחייב באיה. ועם כל דא, קדשא בריך הוא רשותה לעבד עמיה טיבו לאתתקנא בהאי עולם, ודא איהו דמאייה אתריעי באיה. רביא מתריסר שניין דלא אשלים לעשרין או דאייה רביא דלא נסיב, קדשא בריך הוא אעקרליה, ושטייל ליה לכתרא בסטרא דאובי בקשי, ודא לא איזיל לההוא כותלא.

בין גן עדן וגיהנום איכא חד טינרא ודא הוא טינרא דמחלוקת. אמא אקרי הבי, בגין דכל בני עולם עבדין פלייגא במאיריהון על ההוא רביא. וקודשא בריך הוא חמיה בא דלא יצלח, דאי אתקשי לא אתנטע בנטייעא